

Josef Dostál, Zdeněk Pouzar a Jiří Růžička :

Nová pravidla botanické nomenklatury

Z *Nomenklatorické komise ČSBS při ČSAV*

IX. mezinárodní botanický kongres v Montrealu (Kanada) v r. 1959 přijal výsledky jednání Nomenklatorické komise (Nomenclature Committee) o změnách pravidel botanické nomenklatury, jež pak byly v prozatímním znění vydány v prosinci r. 1960 (Regnum vegetabile, sv. 20, University Toronto Press). Redakční komise (Editorial Committee) je pak zpracovala a upravila do nového vydání Mezinárodního kódu botanické nomenklatury (1961). Plný titul tohoto „montrealského Kódu“ zní:

„International Code of Botanical Nomenclature adopted by the Ninth International Botanical Congress Montreal, August 1959, prepared and edited by J. LANJOUW, Chairman, CH. BAEHNI, W. ROBYNS, R. ROSS, J. ROUSSEAU, J. M. SCHOPF, G. M. SCHULZE, A. C. SMITH, R. DE VILMORIN, Members, F. A. STAFLEU, Secretary of Editorial Committee. — Published with financial support of I.U.B.S. — U.N.E.S.C.O. by the International Bureau for Plant Taxonomy and Nomenclature of the International Association for Plant Taxonomy, Utrecht-Netherlands“. Vyšlo jako 23. svazek „Regnum Vegetabile, A series of publications for the use of plant taxonomists and plant geographers. Printed in the Netherlands by Kemink en Zoon N.V. Damplein 2, Utrecht, December 1961.“

Kód byl vydán v původním znění anglickém, francouzském a německém, a v předmluvě je vysloveno přání, aby vyšel i v jazyce ruském a českém, stejně jako minulé vydání. Protože však český překlad pařížského Kódu (1956) vyšel teprve před 6 lety (DOSTÁL: Botanická nomenklatura, Praha 1957), nepovažujeme za nutné uveřejňovat úplný překlad montrealského Kódu (1961). Pro informaci našich pracovníků v taxonomii rostlin uvádíme zde jen významnější změny, kterými se liší nový, montrealský Kód, od českého vydání (1957). Dodatek II (Nomina familiarum conservanda) a dodatek III (Nomina generica conservanda et rejicienda) prozatím neuveřejňujeme; vztah z nich, důležitý pro pracovníky v taxonomii evropských rostlin, bude zařazen do některého příštího čísla.

Největší změny nastaly v přečíslování článků a doporučení. Články, poznámky, příklady a doporučení zde seřazujeme podle montrealského Kódu, ale výslovně uvádíme jen takové změny, které dávají předpisům Kódu odlišný význam a smysl. O pouhých nepodstatných úpravách (stylistických ap.) se nezmiňujeme.

Pro snazší orientaci uvádíme na prvním místě číslování článků a doporučení, poznámky a příklady podle montrealského Kódu, pak za rovnítkem (=) články, doporučení atd. podle pařížského Kódu (1956), a v hranatých závorkách příslušné stránky českého vydání (DOSTÁL 1957). V hranatých závorkách jsou rovněž některé vysvětlivky a doplňky v textu, které nejsou obsaženy k Kódu. Nové nebo opravené části textu podle montrealského Kódu uvádíme v uvozovkách. Odstavec textu nejsou v Kódu číslovány; zde je označujeme [odst. 1.], [odst. 2.] atd., pokud je to třeba pro lepší jasnost.

Ježto starší název „International Rules of Botanical Nomenclature“ byl nahrazen názvem „International Code . . .“, je vhodné zaměnit i český název „Mezinárodní pravidla . . .“, jehož užívá DOSTÁL (1957), přesnějším překladem „Mezinárodní kód botanické nomenklatury“. Dostálův termín „standard“ nebyl montrealským kongresem přijat, a je proto třeba jej v českém vydání všude nahradit slovem „typ“ nebo „nomenklatorický typ“. Slova „basonym“ užívá Kód ve tvaru „basionym“. V českém vydání Kódu (1957) bylo slovo „rejected“, „verworfen“ překládáno „zamítnuto“ nebo „vyloučeno“; vhodnější český ekvivalent je však „zavrženo“. Tyto změny českého vydání Kódu v dalším textu výslovně neuvádíme.

Dodatek II pařížského kódu („Zvláštní opatření pro fosilní rostliny“ [161—162]), pokud nebyl rozdělen do textu oddělení II montrealského kódu, byl zrušen.

MEZINÁRODNÍ KÓD BOTANICKÉ NOMENKLATURY

PREAMBULE

[Odst. 2. na str. 51, „Předpisy . . .“] se škrtná.

[Odst. 2. na str. 52] se spojuje s odst. 1 a zní: „Mezinárodní mikrobiologický kongres [International Microbiological Congress] vydal Mezinárodní kód bakteriologické a virologické nomenklatury [International Code of Nomenclature of Bacteria and Viruses (Ames, Iowa, U.S.A., June 1958)]. Podobně Mezinárodní komise pro nomenklaturu pěstovaných rostlin [International Commission for the Nomenclature of Cultivated Plants] vydala Mezinárodní kód nomenklatury pěstovaných rostlin [International Code of Nomenclature for Cultivated Plants (Utrecht, June 1961)]. Ustanovení o jménech kříženců a některých zvláštních kategorií obsahuje dodatek 1.“

Na konec preambule na str. [52] vložit nový odstavec: „Toto vydání Kódu nahrazuje všechna ostatní vydání“.

Oddělení I.

Z Á S A D Y

Zásada I = zásada I [54] ve znění: „Botanická nomenklatura je nezávislá na zoologické nomenklatuře. Kód se stejně vztahuje na jména taxonomických skupin považovaných za rostliny, ať byly původně zařazeny do říše rostlinné, nebo nikoli.“

Zásada IV = zásada IV [54] ve znění: „Každá taxonomická skupina [taxon] určitého vymezení, zařazení a hodnoty může nést, s výjimkou zvláštních případů, jen jediné správné jméno, a to nejstarší, jež souhlasí s pravidly.“

Zásada V = zásada V [54] ve znění: „Vědecká jména taxonomických skupin jsou považována za latinská bez ohledu na jejich původ.“

Zásady II, III a VI bez podstatných změn.

Oddělení II.

PRAVIDLA A DOPORUČENÍ

Kapitola I. Kategorie taxonů a termíny je označující

Čl. 1 = čl. 1 [54] beze změny.

Čl. 2 = čl. 2 [54] bez podstatné změny.

Čl. 3 = čl. 3 [54–55] beze změny, ale doplněn poznámkou a příklady:

– Pozn. 1 = PB 1 [161] ve znění: „Protože jména druhů a následkem toho i jména četných vyšších taxonů fosilních rostlin jsou obvykle založena na zlomkovitých vzorech, a protože souvislost mezi těmito vzorky může být jen zřídka kdy prokázána, rozlišují se orgánové rody (*organo-genera*) a morfologické rody (*forma-genera*) jako taxony, uvnitř nichž lze rozlišovat druhy.“

Orgánový rod [organ-genus] je rod, který lze zařadit do určité čeledi. Morfologický rod [form-genus] je rod, který nelze zařadit do určité čeledi, ale může být zařazen do taxonu vyšší kategorie (viz čl. 59 a dop. 18A). Morfologické rody jsou do různého stupně umělé.“

– Příklady: „Orgánové rody: *Lepidocarpon* SCOTT (*Lepidocarpaceae*), *Mazocarpon* (SCOTT) BEN ON (*Sigillariaceae*), *Siltaria* TRAVERSE (*Fagaceae*); morfologické rody: *Dadoxylon* ENDL. (*Coniferopsida*), *Pecopteris* (BRONGN.) STERNB. (*Pteropsida*), *Stigmaria* BRONGN. (*Lepidophytalea* a *Lepidospermales*), *Spermatites* MINER (*Cormophyta*, excl. *Eocormophyta* et *Palaeocormophyta microphylla*).“

Čl. 4 = čl. 4 [55]; odst. 1. a 2. beze změny, odst. 3. zní: „O křížencích a některých zvláštních kategoriích viz Dodatek I.“

Dop. 4A = dop. 4A [55]; začátek beze změny, konec počínaje slovy „označí jej . . .“ nahradit větou „mohou rozlišit uvnitř druhu formy speciální (*formae speciales*), charakterizované svou adaptací k různým hostitelům (viz Dop. 24B).“

Čl. 5 = čl. 5 [56–57]; odst. 1. beze změny, zbytek textu se zde škrtná a přerazuje do čl. 33 pozn. 2.

Kapitola II. Jména taxonů (všeobecná ustanovení)

Úsek 1. Definice

Čl. 6 = čl. 6 [57] včetně poznámky bez podstatné změny, příklad změněn:

– Příklad: „Rodové jméno *Cashalia* STANDL. (Journ. Wash. Acad. Sci. 13 : 440, 1923), založené na jediném druhu *C. cuscutanica*, je oprávněné [legitimní], protože je v soulase s pra-

vidly. Totéž platí o rodovém jménu *Dussia* KRUG et URBAN ex TAUB. (in ENGL. et PRANTL, Nat. Pflanzenfam. III/3:193. 1892), založeném na jediném druhu *D. martinicensis*. Obě rodová jména jsou správná, pokud oba rody jsou považovány za samostatné. STEYERMARK (Fieldiana, Bot. 24/5:248.1946) však spojil rody *Cashalia* STANDL. a *Dussia* KRUG et URBAN v jediný; je-li toto pojetí přijato, je druhé jméno [*Dussia*] jediné správné pro rod v tomto [širším] vymezení. Oprávněné jméno *Cashalia* tedy může být správné nebo nesprávné podle toho, jak je příslušný taxon chápán.“

Úsek 2. Typisování

Čl. 7 = čl. 7 [58–59]; 1. řádka ve znění: „Používání jmen taxonů v hodnotě čeledi nebo nižší . . .“; ve 4. řádce slovo „přijatelné“ nahrad „správné“. Zbytek textu a pozn. 1 a 2 beze změny.

– Pozn. 3 = pozn. 3 a dop. 8 A [59] ve znění: „Jestliže holotyp nebyl označen autorem, který omen taxon popsal, nebo jestliže holotyp byl ztracen nebo zničen, může být jako náhrada označen *lektotyp* nebo *neotyp*. Lektotyp má vždy přednost před neotypem. Jako lektotyp musí být vybrán *izotyp*, pokud existuje. Neexistuje-li žádný *izotyp*, musí být lektotyp vybrán ze *syntypů*, pokud existují. Neexistuje-li ani *izotyp*, ani *syntyp*, ani jiný původním autorem citovaný materiál, může být vybrán *neotyp*.

Lektotyp je exemplář rostliny [specimen] nebo jiný prvek vybraný z původního materiálu, sloužící jako nomenklatorický typ, nebyl-li holotyp označen v době publikace [jména taxonu] nebo pokud holotyp chybí.

Jestliže byly autorem druhového nebo vnitrodruhového jména [taxonu] označeny dva nebo více exemplářů jako typy (např. samčí a samičí, kvetoucí a plodné exempláře atd.), pak jeden z nich může být vybrán jako lektotyp.

Izotyp je kterýkoli duplikát holotypu (část jednoho sběru, tj. sebraného současně sběratelem [na tomtéž místě]); je to vždy exemplář rostliny [specimen].

Syntyp je jeden ze dvou nebo několika exemplářů citovaných autorem [taxonu], pokud nebyl stanoven holotyp, nebo jeden ze dvou nebo několika exemplářů, současně označených jako typy.

Neotyp je exemplář nebo jiný prvek, vybraný aby sloužil jako nomenklatorický typ po dobu, pokud chybí všechny materiál, na němž je založeno jméno taxonu.“

– Pozn. 4 = pozn. 4 a čl. 64(1) [59, 130] ve znění: „Nové jméno nebo epiteton, uveřejněné jako zřejmá náhrada (*nomen novum*) starého jména nebo epiteta, je typizováno typem starého jména.

Jméno nebo epiteton, které bylo v době uveřejnění nomenklatoricky nadbytečné [nomen abortivum] (viz čl. 63), je automaticky typizováno typem jména nebo epiteta, které mělo být přijato podle pravidel, ledaže by autor nadbytečného jména nebo epiteta označil určitý typ.“

– Pozn. 5 = pozn. 5 [59] ve znění: „Typizace jmen rodů založených na rostlinných megafosiliích a rostlinných mikrofosiliích (morfologické a orgánové rody), a typizace jmen rodů imperfektních hub a jiných podobných rodů nebo nižších taxonů se neliší od způsobu typizace pospaného shora.“

– Pozn. 6 = PB 5 [162] ve znění: „Typem jména taxonu fosilních rostlin v hodnotě druhu nebo nižší je exemplář, jehož vyobrazení je připojeno nebo citováno při platném uveřejnění jména (viz čl. 38). Jestliže bylo připojeno nebo citováno vyobrazení více než jednoho exempláře při platné publikaci jména, musí být vybráno vyobrazení jen jednoho exempláře jako typ.“

– Pozn. 7 [nová]: „Typ jména taxonu, zařazeného do skupiny s nomenklatorickým výchozím bodem [starting-point] pozdějším než 1753 (viz čl. 13), budíž určován v soulase s označením nebo popisem nebo s jinými skutečnostmi doprovázejícími jeho prvé platné uveřejnění (viz čl. 32–45). Jestliže platná publikace je dána odkazem na popis starší než výchozí bod pro příslušnou skupinu, pak pro účely typizace musí být použito tohoto popisu, jako by byl publikován nově [tj. v publikaci, jež je sama výchozím bodem, nebo v pozdější].“

– Pozn. 8 = dop. 8 E [60] ve znění: „Změna typového druhu uvedeného v seznamu chráněných rodových jmen [nomina conservanda] (viz čl. 14 a dod. III) může být uskutečněna jen podobným způsobem, jaký je stanoven pro konservaci rodových jmen.

– – Příklad: BULLOCK a KILLICK (Taxon 6 : 239.1957) navrhuji v zájmu stability a taxonomické přesnosti, aby typový druh rodu *Plectranthus* L'HÉR. byl změněn z druhu *P. punctatus* (L. f.) L'HÉR. na *P. fruticosus* L'HÉR. Návrh byl schválen příslušnou komisí i Mezinárodním botanickým kongresem.“

Dop. 7 A = dop. 8 B [60]; za slova „živý materiál“ vložit „(jen pro bakterie a houby; viz čl. 9 pozn. 3)“, jinak beze změny.

Dop. 7 B = dop. 8 C [60]; první řádka se škrtně a nahrazuje slovy: „Kdykoli původní materiál taxonu . . .“, ve 4. řádce slovo „jedinec“ nahradit slovem „prvek“. Jinak beze změny.

Dop. 7 C = dop. 8 D [60] beze změny.

Čl. 8 = čl. 8 [59] ve znění: „Autor, který poprvé označil lektotyp nebo neotyp, musí být následován [tj. jeho volba musí být uznávána], ale jeho volba musí být zrušena, jestliže bude znovu nalezen holotyp nebo bude-li v případě stanovení neotypu znovu nalezen jakýkoli původní materiál, nebo může-li být dokázáno, že volba typu byla založena na chybném výkladu původního popisu.“

[Dop. 8 A až 8 E se přesunují jinam (čl. 7 a dop. 7 A až 7 C).]

Čl. 9 = čl. 10 odst. 1. a 2. [60] a příklady [61]; v příkladech ve 2. a 3. řádce od konce místo slov „tato položka se však zdá být směsí“ má být „o této položce však bylo prokázáno, že je směsí“ a místo „s článkem 10“ má být „s tímto článkem [9]“; jinak beze změny.

– Pozn. 1 = pozn. k čl. 10 [60–61] ve znění: „Pro jméno druhu nebo vnitrodruhového taxonu recentních rostlin, u nichž není možno konservovat exemplář rostliny, nebo pro takové jméno, pro které typový exemplář neexistuje, může být typem popis nebo vyobrazení“.

– Pozn. 2 = PB 4 [162] ve znění: „Jeden úplný exemplář použitý ke stanovení [popisu] taxonu fosilních rostlin má být považován za nomenklatorický typ. Je-li tento exemplář rozdělen na několik kusů (řezy fosilních dřev, části u uhlíčitánových konkréce rostlin ap.), mají být zřetelně označeny všechny části, původně použité pro vytvoření diagnosy.“

– Pozn. 3 [nová]: „Typový exemplář taxonu recentních rostlin, vyjma bakterie a houby, musí být trvale konservován a nemůže jím být živá rostlina nebo kultura.“

Čl. 10 = čl. 9 [60] ve znění: „Nomenklatorickým typem rodu nebo kteréhokoli taxonu mezi rodem a druhem je druh; nomenklatorickým typem čeledi nebo kteréhokoli taxonu mezi čeledí a rodem je rod, na jehož dřívějším nebo nynějším jméně je založeno jméno příslušného taxonu (viz též čl. 18).

– Pozn. 1. Nomenklatorickým typem čeledi, jejíž jméno není založeno na jméně rodu, je rod, který typizuje alternativní jméno této čeledi (viz 18 čl.).

– Pozn. 2 [nová]: Zásada typizace se nevztahuje na jména taxonů vyšších než čeledí (viz čl. 16).“

Úsek 3. Priorita

Čl. 11 = čl. 11 [71–72]; v 1., 5. a 12. řádce slovo „řád“ nahradit slovem „čeled“ [viz čl. 16]; ve 4. řádce za slovo „mykologické“ vložit „a fosilní“; v 6. a 9. řádce škrtnout slova „platné publikované(ho)“. V příkladech v 1. řádce nahradit „*nivalis*“ slovem „*tenella*“ a připojit další příklady: „*Mouriri* subg. *Pericrene*, *Arytera* sect. *Mischarytera*“. Jinak beze změny.

Čl. 12 = čl. 12 [73]; v 2. řádce slovo „platnost“ nahradit „oprávnění“.

Úsek 4. Vymezení zásad priority

Čl. 13 = čl. 13 [73–75] s těmito změnami:

„b) *Musci* (vyjma *Sphagnaceae*): 1. leden 1801 (HEDWIG, *Species muscorum*).“

„d) *Lichenes*; 1. květen 1753 (LINNAEUS, *Species plantarum* ed. 1). Pro nomenklatorické účely jsou jména daná lišejníkům považována za jména patřící houbové složce lišejníků.“ [= pozn. 4 na str. 74].

„i) *Bacteria*; 1. květen 1753 (LINNAEUS, *Species plantarum* ed. 1). Jména bakterií se řídí pravidly, obsaženými v International Code of Nomenclature of Bacteria and Viruses.“

j) Text tohoto odstavce je spojen s pozn. 1 v jediný odstavce, slova „Poznámka 1. Kniha“ se škrtnají. Jinak beze změny.

– Pozn. 1 = pozn. 2 [74]; odkaz zní: „(viz čl. 41)“, jinak beze změny.

– Pozn. 2 = pozn. 3 [74] a příklady beze změny.

– Pozn. 4 [74] byla převedena do čl. 13 odst. d.

Čl. 14 = čl. 14 [75–76]; ve 2. řádce škrtnout slovo „řádů“; začátek 4. řádky zní: „uvádí tento Kód v dodatcích II a III“; na konec 8. řádky připojit: „(viz dop. 50E)“. Jinak beze změny.

– Pozn. 1 a pozn. 2 = pozn. 1 a pozn. 2 [75] beze změny.

– Pozn. 3 = pozn. 3 [75] ve znění: „Chráněné [konservované] jméno je chráněno proti všem ostatním jménům téže taxonomické hodnoty, která mají též typ (nomenklatorickým synonymům), ať již jsou uvedena v příslušném seznamu nazvržených jmen [nomina rejcienda] nebo nikoli, a proti všem jménům, založeným na některém odlišném typu, uvedeným v též seznamu. Jestliže chráněné jméno konkuruje [nomenklatoricky] s jedním nebo více jmény založenými na jiných typech [taxonomická synonyma], proti nimž není výslovně chráněno, pak budiž přijato nejstarší z konkurujících jmen v souhlasu s čl. 57.“

– — Příklady k pozn. 3 [76] beze změny.

– Pozn. 4 = pozn. 4 [76] ve znění: „Jestliže jméno rodu je chráněno proti dřívějšímu jménu založenému na odlišném typu, musí být toto dřívější jméno znovu zavedeno podle čl. 11, jestliže je považováno za jméno rodu odlišného od rodu s chráněným jménem.“

— — Příklad k pozn. 4 [76]: opravit citace: „*Enargea* BANKS et SOL. ex GAERTN. (1788) a *Callixene* COMM. ex JUSS. (1789)“. Jinak beze změny.

— Pozn. 5 = pozn. 5 [76] beze změny.

— — Příklad k pozn. 5 se nahrazuje jiným: „Rodové jméno *Smithia* AIT. (1789), chráněné proti jménu *Damapana* ADANS., je tím automaticky chráněno proti staršímu homonymu *Smithia* SCOP. (1777).“

— Pozn. 6 = pozn. 6 [76] beze změny.

Čl. 15 = čl. 15 [76–77] ve znění: „Jestliže jméno navržené ke konservaci bylo schváleno Hlavní komisí [General Committee] na základě studia v komisi pro příslušnou taxonomickou skupinu, jsou botanikové oprávněni užívat tohoto jména až do rozhodnutí příštího Mezinárodního botanického kongresu.“

Dop. 15 A [nová]: „Jestliže jméno navržené do seznamu chráněných jmen bylo předáno ke studiu komisi pro příslušnou taxonomickou skupinu, mají botanikové až do rozhodnutí Hlavní nomenklatorické komise pokud možno dodržovat dosavadní způsob [tj. používat dosavadního jména],,“

Kapitola III. Nomenklatura taxonů podle hodnoty

Úsek 1. Jména taxonů vyšších než čeledi

Čl. 16 = čl. 16 [77] ve znění: „Zásady priority a typizace se nevztahují na jména taxonů vyšší hodnoty než čeledi (viz čl. 10 a 11).“

Dop. 16 A = dop. 16 A [77] beze změny.

Čl. 17 = čl. 17 [77–78] ve znění: „Jestliže jméno řádu je založeno na gramatickém kmenu jména čeledi, musí mít koncovku *-ales*. Jestliže jméno podřádu je založeno na gramatickém kmenu jména čeledi, musí mít koncovku *-inae*.“

— Pozn. 1 [nová]: „Jména, jejichž hodnota byla při publikaci označena termínem jako „Cohors“, „Nixus“, „Alliance“ nebo „Reihe“ místo „ordo“, jsou považována za publikovaná jména řádů.

— Pozn. 2 [nová]: „Jestliže jméno řádu nebo podřádu, založené na gramatickém kmenu jména čeledi bylo publikováno s nesprávnou koncovkou, musí být koncovka opravena v soulase s tímto pravidlem bez změny jména autora.“

— Příklad [78]: „*Urticales*“ nahradit „*Centrospermae*, *Parietales*, *Farinosae*“; před „*Bromeliinae*“ vložit „*Enantioblastae*“. Jinak beze změny.

Úsek 2. Jména čeledí a podčeledí, tribů a subtribů

Čl. 18 = čl. 18 [78–79] ve znění: „Jméno čeledi má tvar přídavného jména v množném čísle [plural adjective] a užívá se ho jako podstatného jména; tvoří se připojením koncovky *-aceae* ke gramatickému kmenu oprávněného [legitimního] jména některého rodu této čeledi (viz též čl. 10). (Ohledně manipulace s koncovými samohláskami gramatických kmenů ve složeninách viz dop. 73 G).

Jména, jejichž hodnota byla při publikaci označena termínem „ordo“ (order, ordre, Ordnung) místo „familia“, jsou považována za publikovaná jako jména čeledí.“

— Příklad [78] ve znění: „*Rosaceae* (od *Rosa*), *Salicaceae* (od *Salix*), *Plumbaginaceae* (od *Plumbago*), *Caryophyllaceae*, nom. cons. (od *Caryophyllus* MILL. non L.), *Winteraceae*, nom. cons. (od *Winters* MURR., neoprávněné synonymum rodu *Drimys* J. R. et F. FORST.)“

— Pozn. 1 [nová]: „Jméno čeledi založené na gramatickém kmenu neoprávněného [illegitimate] rodového jména je neoprávněné, pokud není chráněno [konservováno]. Oproti čl. 32(2) je takové jméno platné publikováno, vyhovuje-li ostatním požadavkům pro platnou publikaci.“

— Pozn. 2 = pozn. 1 [78] ve znění: „Jestliže jméno čeledi bylo publikováno s nesprávnou latinskou koncovkou, musí být koncovka opravena v soulase s tímto pravidlem beze změny jména autora.“

— Pozn. 3 = pozn. 2 [78–79] ve znění: „Následující jména, vžitá dlouhodobým užíváním jsou považována za výjimky z pravidla: *Palmae* (*Arecaceae*; typ *Areca* L.); *Gramineae* (*Poaceae*; typ *Poa* L.); *Cruciferae* (*Brassicaceae*; typ *Brassica* L.); *Leguminosae* (*Fabaceae*; typ *Faba* MILL. = *Vicia* L. p. p.); *Guttiferae* (*Clusiaceae*; typ *Clusia* L.); *Umbelliferae* (*Apiaceae*; typ *Apium* L.); *Labiatae* (*Lamiaceae*; typ *Lamium* L.); *Compositae* (*Asteraceae*; typ *Aster* L.).

Botanikové jsou však oprávněni užívat jmen s koncovkou *-aceae* jako alternativních.

Jestliže jsou *Papilionaceae* považovány za čeled odlišnou od ostatních skupin luštěnatých (*Leguminosae*), pak jméno *Papilionaceae* je chráněno proti jménu *Leguminosae*. Alternativní jméno je *Fabaceae*. To je jediná výjimka z článku 51.“

Dop. 18 A = PB 6 C [162] ve znění: „Jména čeledí fosilních rostlin nemají být založena na jménech morfologických rodů [form-genera] (viz čl. 3).“

Čl. 19 = čl. 19 [80] ve znění: „Jméno podčeledi má tvar přídavného jména v množném čísle, používaného jako podstatné jméno; jméno podčeledi je tvořeno připojením koncovky *-oidae* ke gramatickému kmenu oprávněného [legitimate] jména některého rodu této podčeledi.

Totéž platí pro jméno tribu, které končí na *-eae*, jakož i pro jméno subtribu, které má koncovku *-inae*.

Jméno kteréhokoli taxonu v hodnotě mezi čeledí a rodem, zahrnující typ nejbližší vyššího taxonu, musí být založeno na témž gramatickém kmenu jako jméno nejbližší vyššího taxonu, ale bez uvedení jména autora (viz čl. 46).“

Příklady, poznámka a příklady k poznámce [80] beze změny.

Úsek 3. Jména rodů a vnitrorodových taxonů [mezi rodem a druhem]

Čl. 20 = čl. 20 a 68 [81, 136–137] ve znění:

[Odst. 1] „Jméno rodu je substantivum v jednotném čísle, nebo [jakékoli] slovo použité jako substantivum. Jméno rodu může pocházet z jakéhokoli pramene a může být i utvořeno zcela libovolným způsobem.“

– Příklady [81] beze změny.

[Odst. 2.] „Jméno rodu nesmí souhlasit s nějakým termínem běžně používaným v morfologii, pokud nebylo uveřejněno před 1. lednem 1912 a při původní publikaci nebylo doprovázeno druhovým jménem v souhlase s linejskou binární [nomenklatorickou] metodou.“

– Příklady [137 nahore]: První příklad ve znění: „Rodové jméno *Radicula* HILL (Brit. Herbal 264.1756) souhlasí s morfologickým termínem *radicula* (kořínek) a když bylo poprvé uveřejněno, nebylo doprovázeno druhovým jménem v souhlase s linejskou binomickou nomenklaturou. Jméno [*Radicula*] musí být připsáno teprve MOENCHOVI, který je první kombinoval s druhovými epitety (MOENCH, Meth. 262. 1794), ale který současně do tohoto rodu zařadil typový druh rodu *Rorippa* Scop. (F. Carn. 520. 1760). Proto musí být i rodové jméno *Radicula* MOENCH zavrženo ve prospěch jména *Rorippa*.“ – Další příklady beze změny.

[Odst. 3.] „Jméno rodu se nesmí skládat ze dvou slov, pokud nejsou spojena spojovací čárkou [hyphen].“

– Příklad [137 dole]: První příklad ve znění: „Rodové jméno *Uva ursi* MILL. (Gard. Diet. Abr. ed. 4. 1754) bylo původně uveřejněno jako dvouslovné bez spojení obou slov spojovací čárkou, a musí být proto zavrženo. Jméno *Uva-ursi* musí být připsáno DUHAMELOVI, který je uveřejnil se spojovací čárkou (DUHAMEL, Traité Arbr. Arbust. 2 : 371. 1755)“. – Další příklad beze změny.

– Pozn. = čl. 68 (1) a (3) [136–137] ve znění: „Následující případy nejsou považovány za rodová jména:

(1) slova, která nebyla zamýšlena jako jména;“

– – Příklady [136 dole] beze změny, ale připojit další příklad: „Slov *Schaenoides* a *Scirpoides* použil ROTTBÖLL (Descr. Pl. Rar. Progr. 14 et 27. 1772) k označení nepojmenovaných rodů podobných rodům *Schoenus* a *Scirpus*, které, jak sám prohlásil (op. cit.:7), zamýšlel později pojmenovat, a která jsou prozatímními slovy a ne rodovými jmény. *Kyllinga* ROTTBÖLL a *Fuirena* ROTTBÖLL (Descr. Ic. Nov. Pl. 12 et 70. 1773) jsou prvními oprávněnými jmény těchto rodů.“

(2) jednoslovná [uninominální] označení druhu.“

– – Příklady [137 uprostřed] beze změny, ale připojit další příklad: „N. J. de NECKER ve svých *Elementa Botanica* (1790) navrhl jednoslovné označení pro své „species naturales“. Tato jména, která připomínají rodová jména, nemohou být za rodová jména považována, pokud by nebyla jako rodová jména publikována pozdějším autorem; např. *Anthopogon*, použité NECKEREM pro jeden z jeho „species naturales“, bylo publikováno jako rodové jméno RAFINESQUEM: *Anthopogon* RAF., Fl. Tell. 3 : 25. 1837 (non NUTTALL 1818).“

Dop. 20 A = dop. 20 A [81] bez podstatné změny.

Dop. 20 B = dop. PB 6A odst. 2 [162]: v I. řádce slova „jméno vyjadřovalo“ nahradit slovy: „jméno orgánového rodu fosilních rostlin naznačovalo“; jinak beze změny.

Dop. 20 C = dop. PB 6D [162] ve znění: „Při pojmenování orgánových nebo morfologických rodů fosilních rostlin nejisté povahy nebo příbuznosti je třeba se vyvarovat jmen naznačujících určitý vztah k recentním rostlinám.“

Čl. 21 = čl. 21 [83] ve znění: „Jméno vnitrorodového taxonu je kombinací rodového jména a jemu podřazeného epiteta, jež jsou spojena termínem označujícím hodnotu taxonu (subgenus, sectio, series ap.).“

Epiteton [vnitrorodového taxonu až po druh excl.] je buď stejného tvaru jako rodové jméno nebo je plurálním adjektivem souhlasícím v gramatickém rodu s rodovým jménem; píše se vždy s velkým začátečním písmenem.

Epiteta podrodu a sekce nesmí být tvořena ze jména příslušného rodu připojením koncovky *-oides* nebo *-opsis*, nebo předpony *Eu-*.“

— Příklad [83]: místo „*Banisteria* subg. *Hemigramma*“ vložit „*Costus* subg. *Metacostus*“, jinak beze změny.

[Poslední odst. čl. 21 a příklad k němu byly přemístěny do čl. 64].

Dop. 21 A = dop. 22 B [85] beze změny.

Dop. 21 B = dop. 21 A a 22 A [83–85]; první dva odstavce znějí:

„Epitetem podrodu nebo sekce je přednostně podstatné jméno, epitetem podsekce nebo nižšího vnitrodruhového taxonu je přednostně přídavné jméno v množném čísle.

Botanikové, kteří navrhnou nová epiteta pro vnitrodruhové taxony, mají se vyhnout epitetům, která mají tvar podstatných jmen, jestliže ostatní souřadné jednotky téhož rodu mají taková jména ve tvaru přídavných jmen v množném čísle, a naopak.“

Odst. 3. a odst. 4 = dop. 22 A 1. věta a 3. věta; beze změny.

Čl. 22 = čl. 22 včetně příkladů [84], beze změny.

Úsek 4. Jména druhů

Čl. 23 = čl. 23 a 70 p. p. [85–87, 138–140];

[Odst. 1.] = čl. 23 odst. 1. [85]; slova „(viz též článek 70/5)“ se škrtačí, jinak beze změny.

[Odst. 2.] = čl. 23 odst. 2. [85]; slovo „umčle“ nahradit „libovolně“, jinak beze změny.

— Příklad k odst. 1. a 2. [85 dole] beze změny, pouze připojit „*Spondias mombin* (nesklonné epiteton)“.

[Odst. 3.] = odst. 3. a příklady [86 nahoře] beze změny.

[Odst. 4.] = čl. 70(4)[138] ve znění: „Druhové epiteton nesmí přesně opakovat rodové jméno ať je nebo není připojena transkripce [Linnéova] symbolu (tautonym).“

— Příklad k odst. 4. [138 uprostřed] beze změny.

[Odst. 5.] = čl. 23 odst. 4. a příklady [86]: Za „*Rubus amnicola*“ připojit: „(druhové epiteton je neměnné latinské substantivum [tj. má též tvar ve všech gramatických rodech]“; jinak beze změny.

[Poslední odst. a příklad na str. 86 dole se přezazují do čl. 24.]

— Pozn. = čl. 70(2), (3) a (5) [138] ve znění: „Za druhová epiteta nemají být považována: „(1) Pouhá slova, nezamýšlená [původním autorem] jako jména.“

— Příklad = příklady k čl. 70(2), [138], beze změny [*Viola* „*qualis*“].

„(2) Řadové číslovky použité jako adjektiva pro výpočet taxonů.“

— Příklad = příklady k čl. 70(3) [138], beze změny [*Boletus*“].

„(3) Epiteta publikovaná ve spisech, v nichž nebylo důsledně užito Linnéova systému binární nomenklatury pro jména druhů“.

— Příklad = příklady k čl. 70(5) [138], bez podstatné změny [*Abutilon album*“].

[Odst. 6.] = pozn. 1 k čl. 70 [138], beze změny [*Linnéova díla . . .*“].

Dop. 23 A = dop. 23 A [87] beze změny.

Dop. 23 B = dop. 23 B [87–88] beze změny, ale v bodu (i) místo slova „publikovaných“ čti „nepublikovaných“ (tisková chyba).

Úsek 5. Jména taxonů nižších než druh (vnitrodruhové [infraspecifické] taxony)

Čl. 24 = čl. 24 [88–89] kromě dst. 2., čl. 27 [92]. poznámka, čl. 71 [140] a čl. 23 odst. 4. [86] ve znění:

„Jméno vnitrodruhového taxonu je kombinace jména druhu nebo vnitrodruhového taxonu nejbližší vyšší hodnoty a vnitrodruhového epiteta, spojených termínem určujícím taxonomickou hodnotu. Vnitrodruhová epiteta jsou tvořena jako epiteta druhová, a pokud mají tvar přídavných jmen, a nejsou používána jako substantiva, souhlasí s gramatickým rodem rodového jména.

Vnitrodruhová epiteta jako *typicus*, *originalis*, *originarius*, *genuinus*, *verus*, a *veridicus*, znamenají, že příslušný taxon obsahuje nomenklatorický typ nejbližší vyššího taxonu, jsou neoprávněná, vyjma případů, kdy jsou pouhým opakováním druhového epiteta a čl. 26 to dovoluje.

Použití binární kombinace pro vnitrodruhové taxony není dovoleno.

— Příklad: *Andropogon ternatus* subsp. *macrothrix* (nikoli *Andropogon macrothrix*); *Herniaria hirsuta* var. *diandra* (nikoli *Herniaria diandra*); *Trifolium stellatum* forma *nanum* (nikoli *nana*). Jména, uveřejněná ve formě např. *Andropogon ternatus* subsp. *A. macrothrix* budtež změněna do správné formy beze změny jména autora.

Je dovoleno citovat příliš komplikovaná jména jako trinomy, pokud je uvedena taxonomická hodnota vnitrodruhového taxonu.“

— Příklad [89] beze změny [*Saxifraga aizoon*“].

„Vnitrodruhové taxony uvnitř různých druhů mohou nést stejná epiteta, a vnitrodruhové taxony uvnitř jednoho druhu mohou nést epiteta stejná jako jiné druhy (ale viz dop. 24 C).“

— Příklady (89) beze změny [„*Rosa jundziliü*“].

— Pozn. = čl. 27 [92] ve znění: „Pro vnitrodruhové taxony jednoho a téhož druhu, jejichž epiteta jsou založena na různých typech, je užití téhož epiteta neoprávněné [illegitimate] podle čl. 64, a to i tehdy, jestliže tyto taxony patří k různým hodnotám. [Uvnitř jediného druhu tedy nemůže platně existovat jak varieta, tak forma apod. se stejnými epitety, ledaže by byly založeny na téměř nomenklatorickém typu.]“

— — Příklad: *Erysimum hieraciiifolium* subsp. *strictum* var. *longisiliquum* a *E. hieraciiifolium* subsp. *pannonicum* var. *longisiliquum*. [jména odrůd jsou neoprávněná]

Dop. 24 A = dop. 24 A [89] beze změny.

Dop. 24 B = dop. 24 B [89] beze změny.

Dop. 24 C = dop. 24 C [89] beze změny.

Čl. 25 = čl. 25 [90] beze změny.

Čl. 26 = čl. 26 [90]; poslední odstavec (2 řádky za příklady) se přefazuje jako čl. 27, jinak beze změny.

Čl. 27 = čl. 26, poslední odstavec [90], beze změny. [Dřívější čl. 27 se přefazuje do čl. 64 a pozn. k čl. 24.]

Úsek 6. Jména pěstovaných rostlin

Čl. 28 = čl. 28 [93]; slova „módní epiteta“ se nahrazují slovy „šlechtitelská jména [ozdobná epiteta]“, jinak beze změny.

Kapitola IV. Účinné a platné uveřejnění

Úsek 1. Podmínky a data účinného uveřejnění

Čl. 29 = čl. 29 [94]; první dva odstavce se spojují; následující odst. ve znění: „Do 1. ledna 1953 je přijatelné uveřejnění nesmazatelným autografem [hektograficky]“.

— Pozn. [94]: škrtnout slova „nebo mikrofilm“, jinak beze změny.

— Příklad [94]: ve 4. řádce opravit datum na „July 1850“, jinak beze změny.

Dop. 29 A = dop. 29 A [95] beze změny.

Čl. 30 = čl. 30 [96]; změny jen v příkladech k odst. 1.: první příklad [„ADANSON . . .“] se škrtná, v druhém příkladu doplnit datum skutečného vydání díla WILLDENOW Sp. pl. 2/2 na „1799 nebo 1800“.

Dop. 30 A [nové]: „Datum, ve kterém vydavatel nebo jeho zástupce dodá tištěnou publikaci některému z obvyklých distributorů, aby ji rozeslal veřejnosti, má být přijato jako datum publikace.“

Čl. 31 = čl. 31 [96] beze změny.

Úsek 2. Podmínky a data platného uveřejnění jmen [validní publikace]

Čl. 32 = čl. 32 [97] ve znění: „Aby bylo jméno taxonu platně [validly] publikováno, (1) musí být účinné [effectively] publikováno (viz čl. 29), (2) musí mít formu, která souhlasí s opatřeními uvedenými v kapitole III (ale viz čl. 18 pozn. 1 a 2), a (3) musí být doprovázeno popisem taxonu nebo odkazem (přímým nebo nepřímým) na jeho dřívější účinné publikovaný popis.“

— Pozn. 1 [nová]: „Nepřímý odkaz je zřetelné označení citováním jména autora nebo jiným způsobem, objasňujeme, že dříve a účinné publikovaný popis se vztahuje na taxon, jemuž je dáváno nové jméno.“

— Příklady jmen neplatně publikovaných [97] beze změny.

— Příklady nepřímých odkazů [97]: před příklad s *Cymbopogon* zařadit dva nové příklady: „*Kratzmannia* OPIZ (in BELCHTOLD et OPIZ, Oekon. — techn. Fl. Böhmens 1/2 : 398. 1836) je uveřejněna s popisem, ale nebyla definitivně přijata autorem [OPIZem] a není proto platně publikována. Definitivně je přijata teprve v OPIZově Seznamu rostlin květeny české 56 (1852), ale bez popisu. Citace „*Kratzmannia* O.“ je nepřímým odkazem na dříve uveřejněný popis z r. 1836. — OPIZ uveřejnil jméno rodu *Hemisphace* (BENTH.) OPIZ v Seznamu rostlin květeny české 50 (1852) bez popisu, ale jelikož napsal *Hemisphace* BENTH., nepřímo odkázal na dříve platně publikovaný popis uveřejněný BENTHAMem (Labiát. Gen. Sp. 193. 1833) pro rod *Salvia* sect. *Hemisphace*.“

[Odst. 2. článku 32 s příklady a odst. 3 téhož článku byly přefazeny do čl. 33].

— Pozn. 2 = pozn. 1 [98]: změněn jen odkaz: „(viz čl. 42, 44).“

– Pozn. 3 = pozn. 3 (98) beze změny.

Dop. 32 A = dop. 32 A [99] beze změny, ale škrtní slova „nebo vyobrazení.“

Dop. 32 B = dop. 41 A [106] ve znění: „Popis nebo diagnosa kteréhokoli nového taxonu má uvádět skutečnosti, jimiž se taxon liší od blízkých [nejblíže příbuzných nebo podobných] taxonů.“

Dop. 32 C = dop. 45 C [109] beze změny.

Dop. 32 D = dop. 45 E [109] beze změny.

Dop. 32 E = dop. 45 F [109] beze změny.

Čl. 33 = části z čl. 32 [97–98] a čl. 5 [56–57] ve znění:

[Odst. 1.]: „Kombinace [nomenklatorická] není platně publikována, pokud autor definitivně neoznačí, že příslušné epiteton nebo epiteta mají být užívána v této určité kombinaci.

– Příklady kombinací určité a neurčité označených [97 dole a 98 nahoře] beze změny.

[Odst. 2.]: „Nová kombinace nebo nové jméno pro dříve popsany taxon, uveřejněné po 1. lednu 1953 včetně, nejsou platně uveřejněny, pokud není přesně označen *basionym* (tj. synonymum [poprvé] přinášející jméno nebo epiteton) nebo jej nahrazující synonymum s plnou a přímou citací autora a původní publikace včetně stránky nebo vyobrazení a data vydání.“

– Pozn. 1: „Pouhý odkaz na Index Kewensis, na Index of Fungi nebo na jiné dílo, než v kterém bylo jméno platně publikováno, není plnou a přímou citací původního uveřejněného jména.“

– Pozn. 2: „Bibliografické omyly v citaci nepůsobí neplatnost uveřejněného nové kombinace.“

[Odst. 3.]: „Jméno dané taxonu, jehož hodnota je současně označena chybným termínem na rozdíl od čl. 5), je považováno za neplatně publikované; např. forma rozdělená na variety, druh obsahující rody nebo rod obsahující čeledi nebo triby.“

[Odst. 4.]: „Výjimka platí jen pro jména vnitrorodových taxonů, označených jako tribes (*tribus*) ve Friesových Systema Mycologium, která jsou považována za platně uveřejněná.“

– Příklad = příklad ke čl. 5 [57 nahoře], beze změny.

Čl. 34 = části čl. 33 [99–100], kde v 1. řád. škrtní slovo, „[později],“ čl. 37 [104] a čl. 38 [104] ve znění:

[Odst. 1.]: „Jméno není platně uveřejněno: (1) není-li přijato autorem, který je sám uveřejnil; (2) je-li jen navrženo za předpokladu, že bude v budoucnu přijato pro příslušnou skupinu, nebo pro příslušné vymezení, zařazení nebo hodnotu skupiny (tzv. provisorní jméno); (3) je-li jen náhodně zmíněno; (4) je-li citováno jen jako synonymum; (5) jsou-li uvedeny jen podřazené taxony, patřící do něho.“

– Pozn. 1. a pozn. 2 = pozn. 1 a pozn. 2 k čl. 33 [99 dole] beze změny.

– Příklady: (1) [nový]: „Rodové jméno *Sebertia* PIERRE ex BAILLON (Bull. Soc. Linn. Paris 2: 945. 1891) nebylo přijato BAILLOnem, který zařazuje jeho jediný druh s otazníkem do rodu *Sersalisia*.“

– (1) (2) = příklad za pozn. 2 v čl. 33 [100 nahoře] beze změny.

(3) [nový]: „Rodové jméno *Jollya* bylo náhodně zmíněno PIERREM (Notes Bot. Sapot. 7. 1890) v diskusi o tyčinkách jiného rodu a nebylo proto v uvedené publikaci platně uveřejněno.“

– (4) = příklady k čl. 37 [104, dva odstavce] beze změny.

– (5) = příklady k čl. 38 [104] beze změny.

[Odst. 2.]: „Jestliže po 1. lednu 1953 včetně jsou současně navržena pro týž taxon týmž autorem dvě nebo více různých jmen (tzv. alternativní jména), není žádné z nich platně publikováno.“

– Příklad = příklad k čl. 33 odst. 2. [100, „*Brosium*“].

Dop. 34 A = dop. 45 A [108] beze změny.

Čl. 35 = čl. 44 [107–108] beze změny.

– Pozn. [nová]: „U takových jmen, publikovaných před 1. lednem 1953, musí být následovány rozhodnutí [názor] autora, který první označil hodnotu tohoto taxonu.“

Čl. 36 = čl. 34 [101] bez podstatné změny, ale s novou pozn. pod čarou k odst. 2.* „Nomenklatorická sekce Mezinárodního botanického kongresu v Montrealu přijala resoluci, doporučující botanikům vykládat tento článek ve smyslu určeném pařížským kongresem. Smysl slova „algae“ podle pařížského kongresu se vztahuje jen na recentní řasy.“

Dop. 36 A [nové]: „Autoři publikující jména nových taxonů recentních rostlin mají připojit nebo citovat úplný latinský popis taxonu jako doplněk diagnosy.“

Čl. 37 = čl. 35 [103] ve znění: „Od 1. ledna 1958 včetně jsou jména nových taxonů v hodnotě čeledi nebo nižší platná jen tehdy, je-li označen nomenklatorický typ (viz čl. 7–10).“

Dop. 37 A [nové]: „Označení nomenklatorického typu má bezprostředně následovat za latinskou diagnosou a má být uvedeno latinským slovem „typus“ (nebo „holotypus“ atd.) bezprostředně před nebo za údaji, jimiž je typ označen.“

Dop. 37 B = dop. 35 A [103] beze změny.

Čl. 38 = čl. 36 odst. 1. [103]; za slova „fossilních rostlin“ vložit „v hodnotě druhu nebo nižší“, jinak bez podstatných změn.

Čl. 39 = čl. 36 odst. 2 [103]; v 2. řádce před slovo „řasy“ vložit „recentní“, jinak bez podstatných změn.

Čl. 40 = čl. 40 odst. 1. [105] ve znění: „Pro účely platného uveřejnění se latinská jména hybridů řídí týmiž pravidly jako jména nehybridních taxonů odpovídající hodnoty.“

Čl. 41 = čl. 39 [105] ve znění: „Jméno rodu, aby bylo platně publikováno, musí být doprovázeno (1) popisem rodu nebo (2) přímým nebo nepřímým odkazem na dřívější účinné publikovaný popis rodu buď v této hodnotě, nebo v hodnotě vnitrorodového taxonu.“

Výjimky, poznámka a příklady [105] se změněnými odkazy: „viz čl. 13 pozn. 1)“ a „(viz čl. 42)“, jinak beze změny.

Dop. 41 A [nové]: „Autor, popisující nový rod fosilních rostlin má označit, zda jej považuje za orgánový rod [organ genus], nebo za morfologický rod [form genus].“

Dop. 41 B = dop. PB 6A [162] ve znění: „Autor popisující orgánový rod má jasně označit, na základě kterého typu orgánu je rod popsán.“

Čl. 42 = čl. 41 [106] a čl. PB 6 [162]; na konec bodu (2) připojit odkaz „(viz čl. 32 pozn. 2)“, jinak beze změny.

– Příklady [106] nahoře přehozeny, jinak beze změny.

– Pozn. 1 a pozn. 2 [106] beze změny.

Čl. 43 = čl. 42 [106] beze změny.

– Příklady [106 dole a 107 nahoře] se změnou: str. 107 řádek 3 zní: „rodové jméno zde nebylo platně uveřejněno: MÜLLER . . .“ Poslední věta zní: „Poslední kombinace [*Ph. boliviensis*] byla platně publikovaná v r. 1895 odkazem na basionym.“

Pozn. [nová]: „Tento článek platí i pro druhová jména nebo jiná epiteta uveřejněná se jménem *Anonymos* nebo jiným slovem, které původní autor nepovažoval za rodové jméno (viz čl. 20 pozn. 1).“

– Příklady k poznámce [nové]: „Binární kombinace *Anonymos aquatica* WALT. (Fl. Carol. 230. 1788) není platně publikována. Správné jméno tohoto druhu je *Planera aquatica* J. F. GMEL. (1791) a datum epiteta pro účely priority je 1791. Binom druhu nesmí být citován *Planera aquatica* (WALT.) J. F. GMEL. Má-li však být označeno, že původ epiteta *aquatica* je u WALTERA, musí být binom citován *Planera aquatica* [WALT.] J. F. GMEL.

Binární kombinace *Scirpoides paradoxus* ROTTBÖLL (Deser. Pl. Rar. Progr. 27. 1772) není platně publikována, protože *Scirpoides* je slovo nepovažované [původním autorem] za rodové jméno. První platně publikované jméno pro druh je *Fuirena umbellata* ROTTBÖLL (Deser. Ic. Pl. 70. 1773).“

Čl. 44 = čl. 43 [107]; v 1. řádce škrtnout slova „u recentních rostlin“ a na konec odstavce připojit „(viz čl. 32 pozn. 2)“. V prvním příkladu opravit letopočet na „1896“, v druhém příkladu jméno autora na GRUSOW. V poslední řádce změnit odkaz na „u čl. 33 a 34“.

Čl. 45 = čl. 45 [108]:

[Odst. 1.] = čl. 45 odst. 1., a příklad k odst. 1. [108] beze změny.

– Pozn. = čl. 45 odst. 2. [108] ve znění: „Pro účely priority jsou vzata v úvahu jen oprávněná [legitimní] jména a epiteta (viz čl. 11 a 63–67). Platně publikovaná starší homonyma, ať oprávněná nebo nikoli, jsou však důvodem k zamítnutí pozdějšího homonyma (pokud není konservováno).“

[Odst. 2.] = čl. 45 odst. 3 a příklad [108] beze změny, v poznámce pod čarou však nahradit slova „valid (platný)“ slovy „available [použitelný]“.

Dop. 45 A = dop. 45 D [109] ve znění: „Autoři publikující jména nových taxonů v dílech psaných moderními jazyky (flóry, katalogy atd.) by se měli současně řídit požadavky pro platnou publikaci jména.“

Dop. 45 B = dop. 45 H [110] beze změny.

Dop. 45 C = dop. 45 I [110] beze změny.

Úsek 3. Citování autorova jména a literatury pro přesnost

Čl. 46 = čl. 46 [110]; odkazy na konci odstavce se týkají „čl. 19, 22 nebo 26“.

Dop. 46 A = dop. 50 A [113] s těmito změnami: v odst. 1. škrtnout příklad v hranaté závorce; v odst. 4 na konci připojit další příklady: „JOHANN FRIEDRICH GMELIN na J. F. GMELIN, JOHANN GEORG GMELIN na J. G. GMELIN, CARL CHRISTIAN GMELIN na C. C. GMELIN, SAMUEL GOTTLIEB GMELIN na S. G. GMELIN.“

Dop. 46 B [nové]: „Jestliže bylo jméno publikováno dvěma autory společně, citují se jména obou autorů, spojená spojkou „et“ nebo značkou & (ampersand).“

Jestliže bylo jméno publikováno společně více než dvěma autory, má být citace zkrácena tak, že za prvním [jménem autora] následuje „et al.“

– Příklady: *Didymopanax gleasonii* BRITTON et WILSON (nebo BRITTON & WILSON); *Streptomyces albo-niger* HESSELTINE, J. N. PORTER, DEDUCK, HAUCK, BOHONOS & J. H. WILLIAMS, *Mycologia* 46 : 19, 1954 má být citováno *S. albo-niger* HESSELTINE et al.“

Dop. 46 C = dop. 46 A [111] beze změny.

Dop. 46 D = dop. 46 B [111] beze změny, ale s připojenou větou: „V těchto případech je nejdůležitější jméno autora, který vytvořil popis, a má být zachováno i ve zkrácené citaci.“

– Příklady [111]: za první příklad vložit: „nebo zkrácené *Viburnum ternatum* REHDER;“ a za druhý příklad „nebo zkrácené *Teucrium charidemi* SANDWICH“.

Dop. 46 E = dop. 50 D [114] ve znění: „Citace jména autora, který uveřejnil jméno před výchozím bodem [starting-point] příslušné taxonomické skupiny (viz čl. 13) se označuje, pokud je to užitečné a žádoucí, přednostně v hranatých závorkách.“

– Příklad [114]: Zkrácené způsoby citací zní: „*Lupinus* [TOURN.] L.“ a „*Boletus piperatus* [BULL.] FR.“; jinak beze změny.

Čl. 47 = čl. 47 [111] beze změny.

Dop. 47 A = dop. 47 A [111]; v příkladech doplnit „*Myosotis* L. pro parte, R. BR.“; jinak beze změny.

Čl. 48 = čl. 48 p. p. [112] ve znění: „Jestliže autor vymezi taxon takovým způsobem, že vyloučí původní typ jména, jehož pro tento taxon použil, pak je jím publikované jméno považováno za pozdější homonymum, které musí být připsáno jen jemu.“

– Příklad: Ve zpracování rodu *Lemanea* STRODOTEM (1872) je typ *Lemanea* BORY (1808) výslovně vyloučen a musí být proto citován *Lemanea* STRODOT a nikoli *Lemanea* BORY emend. STRODOT.

– Pozn. Zachování jména ve smyslu, který vylučuje jeho typ, se může uskutečnit jen konservací. Jestliže je jméno konservováno s typem, který je odlišný od typu, jehož použil původní autor, pak musí být s novým typem citován autor chráněného jména.

– Příklad: *Bulbostylis* KUNTH, nom. cons. (non *Bulbostylis* STEVEN 1817). – Nesmí se citovat *Bulbostylis* STEVEN emend. KUNTH, ježto typ obsažený v seznamu [konservovaných, chráněných jmen] není obsažen v *Bulbostylis* STEVEN 1817.“

Čl. 49 = čl. 49 [112]; změněno pořadí textu: nejprve uvedeny oba odstavce, spojené v jediný, se změnou v poslední větě: „Totéž platí, jestliže je nějaký taxon nižší hodnoty než rod přefázen do jiného taxonu, ať již se mění jeho taxonomická hodnota nebo nikoli.“ Následují všechny tři odstavce příkladů. Jinak beze změny.

Čl. 50 = čl. 50 [113] beze změny.

Úsek 4. Všeobecná doporučení týkající se citování

Dop. 50 A = dop. 50 B [113] bez podstatné změny.

Dop. 50 B = dop. 50 C [114] bez podstatné změny.

Dop. 50 C = dop. 50 E [114] se změnou v 1. větě: „Jestliže je v synonymech citováno jméno, které je neoprávněné vzhledem k tomu, že existuje starší homonymum, . . .“

Dop. 50 D = dop. 50 F [114–115]; škrtnout slova „[po zkratce e.g.]“ a v příkladech ve 3. řádce škrtnout „e.g.“; jinak beze změny.

Dop. 50 E = dop. 50 G [116]; doplnit odkaz na „(viz čl. 14 a dodatek III)“, a v příkladech změnit 1. řádku na „*Protea* L. Mant. 187 (1771), nom. cons. . . .“; jinak beze změny.

Dop. 50 F = dop. 50 H [116] ve znění: „Jméno citované v synonymice má být psáno přesně tak, jak bylo uveřejněno svým autorem. Je-li potřeba nějakých vysvětlujících slov, dávají se do závorek. Jestliže jméno je přijato ve znění odlišném od původního, je žádoucí, aby v úplných citacích bylo připojeno přesné původní znění, a to přednostně v uvozovkách.“

– Příklady [116] beze změny.

Kapitola V. Ponechání, volha a zamítnutí jmen

Úsek 1. Ponechání jmen nebo epitet taxonů, které jsou přetvořeny nebo rozděleny

Čl. 51 = čl. 51 [116–117]. V odst. 1. bodě (2) doplnit odkazy na „(čl. 57, 58, dop. 57 A)“; připojit nový odst. 2: „Jedinou výjimkou je jméno čeledi *Papilionaceae* (viz čl. 18 pozn. 3).“ Jinak beze změny.

Čl. 52 = čl. 52 [117–118]; odkaz na konci změnit na „(viz Návod k určení typů)“, jinak beze změny.

– Příklady [117–118]. První příklad [„*Glycine*“] nahradit tímto: „Rod *Dicera* J. R. et G. FOSTER (Char. Gen. Pl. 79. 1776) byl RAFINESQUEM (Sylva Tell. 60. 1838) rozdělen ve dva rody: *Misipa* a *Skidanthera*. Toto opatření bylo nepřipustné; jméno *Dicera* musí být podrženo pro jeden z rodů a je nyní znovu zavedeno pro tu část původního rodu *Dicera*, která je založena na lektotypu *D. dentata*.“ – V druhém příkladě [„*Aesculus*“] v poslední řádce [118] zní citace: „. . . jak to učinil [neprávem] P. MILLER (Gard. dict. Abr. ed. 4. 1754).“

Čl. 53 = čl. 53 [118–119]

[Odst. 1] [118] 1. věta beze změny, zbytek odstavce ve znění: „Jestliže určitý exemplář [tj. herbariová položka, preparát ap.], popis nebo vyobrazení byly původně označeny jako typ, pak musí být druhové epiteton ponecháno tomu druhu, ke kterému dotčený prvek patří [tj. druhu, který zahrnuje typový materiál]. Jestliže nebyl typ označen, musí být ustanoven (viz Návod k určení typů).“

— Příklady [119]: V 2. příkladu [„*Juncus*“] opravit všechny údaje autora z „EHRH.“ na „EHRH. ex HOFFM.“. — V 3. příkladu [„*Genista*“] doplnit první citaci na „(in LAM. et DC., Fl. Franc. ed. 3. 4 : 500. 1805).“ — Jako poslední příklad připojit: „*Stipa pennata* L. (Sp. pl. 1753) byla rozdělena v několik druhů nesoucích různá jména. MANSFELD (Repert. sp. nov. 47 : 268. 1939) správně znovu zavedl toto jméno pro jeden z těchto druhů, a to pro *Stipa joannis* ČELAK. (Oest. bot. Zeitschr. 34 : 318. 1884), které musí být opuštěno.“

[Odst. 2.] [119] beze změny.

Úsek 2. Zachování epitet taxonů nižších než rod při jejich přearazení do jiného rodu nebo druhu

Čl. 54 = čl. 54 [119]; konec bodu (1) změnit na: „rodu podřazenou kategorií „založenou na jiném typu“; bod (3) zní: „(3) že podle čl. 21 a 22 má být použito jiného epitetu.“

Příklady [120]: připojit další příklad: „*Primula* sect. *Dionysiopsis* PAX přearazena do rodu *Dionysia*, nemůže se jmenovat *Dionysia* sect. *Dionysiopsis* (PAX) MELCHIOR, protože podle čl. 21 musí být užit jména *Dionysia* sect. *Ariadna* WENDELBO založeného na témž typu.“

Čl. 55 = čl. 55 [120] s těmito změnami:

[Odst. 1.]: v bodě (1) prvý odkaz zní „čl. (64)“, druhý „(čl. 23)“, jinak beze změny.

— Příklady a) až d) beze změny, příklad e) nahrazen tímto: „e) *Melissa calamintha* L. (1753) po převedení do rodu *Thymus* obdrží jméno *Thymus calamintha* (L.) SCOP. 1772; po přearazení do rodu *Calamintha* nemůže se nazývat *Calamintha calamintha* (což je tautonym), nýbrž musí se jmenovat *Calamintha officinalis* MOENCH (1794). Jestliže však *Calamintha officinalis* je přearazena do rodu *Satureja*, lze opět použít dřívějšího legitimního epiteta a jméno taxonu je pak *Satureja calamintha* (L.) SCHEELE (1843).“

[Odst. 2] [120] beze změny.

— Příklad [120–121] ve znění: „f) Druh *Pinus mertensiana* BONG. přearazil CARRIÈRE do rodu *Tsuga*, kde však, jak je zřejmé z jeho popisu, omylem použil nové kombinace *Tsuga mertensiana* pro jiný druh rodu *Tsuga*, a to pro *Tsuga heterophylla* (RAF.) SARGENT. Kombinace *Tsuga mertensiana* (BONG.) CARR. nesmí být používána pro *Tsuga heterophylla* (RAF.) SARGENT, ale musí být ponechána pro *Pinus mertensiana* BONG., jestliže je tento druh zařazen do rodu *Tsuga*; citování jména původního autora v závorkách [(BONGARD)] (podle čl. 49) poukazuje na typ epiteta.

V českém vydání str. 121 odstavce D-I. celý škrtnut.

Čl. 56 = čl. 56 [122]: Pod (3) zní: „(3) jestliže podle ustanovení čl. 24 nebo 26 má být užit jiného epitetu.“ Jinak bez podstatných změn.

Poslední řádek posledního odstavce zní: “. . . uveřejnil poprvé.“

Úsek 3. Volba jmen při spojení taxonů stejné hodnoty

Čl. 57 = čl. 57 [123]: změněny jen příklady: 1. příklad [„*Sloanea*“] beze změny. — V 2. příkladu zní konec: „. . . musí se výsledný rod nazývat *Cardamine*, protože toto jméno bylo vybráno autorem, který první oba rody spojil (CRANTZ, Class. Crucif. 126.1769).“ — 3. příklad [„*Ipomoea*“] se škrtná. — 4. příklad [„*Waltheria*“] beze změny. — Jako poslední příklad připojit: „FIORI et PAOLETTI (Fl. Ital. 1/1 : 107. 1896) spojili *Triticum aestivum* L. (Sp. pl. 85. 1753) a *T. hybernum* L. (loc. cit.) v jeden druh pod jedním z těchto jmen, *T. aestivum* L. Toto jméno je správné pro spojený taxon, obsahující oběčinnou měkkou pšenicí. Použití neoprávněného jména, jako *T. vulgare* VILL. (Hist. Pl. Dauph. 2 : 153. 1787), nebo vytvoření nového jména je v rozporu s Kódem.“

Dop. 57 A = dop. 58 A [124–125] beze změny.

Dop. 57 B [nové]: „Fosilní exempláře rostlin spojující diagnostické znaky různých taxonů mohou být buď připsány [assigned] jednomu z nich, jehož rozsah se tím zvětší, nebo navrženy jako nový taxon se širším rozsahem (viz však čl. 63).“

Čl. 58 = čl. 58 [124] ve znění: „Jestliže taxon recentní rostliny (vyjma řas) je spojen s taxonem fosilní nebo subfosilní rostliny téže hodnoty, pak musí mít přednost [pro výsledný taxon] správné [korektní] jméno nebo epiteton recentního taxonu.“

— Příklad nahrazen jiným: „Jestliže rod recentních rostlin *Platycarya* SIEB. et ZUCC. (1843) je spojen s fosilním rodem *Petrophiloides* BOWERBANK (1840), musí být pro spojený rod přijato jméno *Platycarya* i když je mladší než *Petrophiloides*.“

Úsek 4. Jména hub s pleomorfičným životním cyklem a fosilií zařazených k morfologickým rodům

Čl. 59 = čl. 59 [125]:

[Odst. 1.]: 1. a 2. věta beze změny, 3. věta (7.–8. řádka) ve znění: „Typový exemplář jména, které se vztahuje na určité stadium, musí vykazovat charakteristické znaky tohoto stadia“. Zbytek odstavce se změnou. v poslední větě: “. . . může použít. . . a nemá být pokládán za novou kombinaci.“

[Odst. 2.] ve znění: „Nejsou-li ještě k dispozici binomy pro imperfektní stadia, mohou být navrženy současně s uveřejněním jména dokonalého stadia nebo později, a mohou obsahovat buď druhové epiteton dokonalého stadia nebo jakékoli jiné použitelné epiteton.“

[Odst. 3.] [nový]: „Stejně jako u pleomorfičných hub nesmí být opatření Kódu vykládáno jako zábrana při užívání jmen pro morfologické rody v dílech, jež se na takové taxony vztahují.“

Úsek 5. Volba jmen, mění-li se hodnota taxonu

Čl. 60 = čl. 60 [125–126]; v příkladech v 1.–2. řádce [126] změna citace: „*Wahlenbergia* SCHRAD. ex ROTH (Nov. Pl. Sp. 399. 1821)“, jinak beze změny.

Dop. 60 A = dop. 60 A [128] beze změny.

Čl. 61 = čl. 61 [129]; v 1. řádku slovo „řád“ nahradit slovem „čeleď“; v 3. řádku škrtnout koncovky „-inae, -ales“; na konci 4. řádku změnit odkaz na „podle čl. 62–72“. Jinak beze změny.

– Příklad [nový]: „Subtribus *Drypetinae* PAX (1890) (*Euphorbiaceae*), povýšen do hodnoty tribu, bude se nazývat *Drypeteae* (PAX) HURUSAWA (1954); subtribus *Antidesmatinae* PAX (1890) (*Euphorbiaceae*) povýšen do hodnoty podčeledi, bude se nazývat *Antidesmatoideae* (PAX) HURUSAWA (1954).“

Úsek 6. Zavržení jména epitet

Čl. 62 = čl. 62 [129–130] beze změny, připojit však další příklady: „Jméno *Scilla sibirica* ANDREWS (Bot. Repos. 5 : pl. 304, 1804) nesmí být zavrženo, protože druh neroste na Sibiři. – Jméno *Petrosimonia oppositifolia* (PALL.) ZITW., založené na *Polycnemum oppositifolium* PALL. (Reise I : 422, 431, app. 484. 1771), nesmí být zavrženo, protože druh má listy jen zčásti vstříčené a zčásti střídavé, ačkoli existuje jiný blíže příbuzný druh *Petrosimonia brachiata* (PALL.) BUNGE, který má všechny listy vstříčené.“

Čl. 63 = čl. 64 (1) [130] ve znění: „Jméno je neoprávněné a musí být zavrženo, jestliže bylo v době publikace nomenklatoricky nadbytečné, tj. jestliže taxon, jež bylo použito, zahrnoval ve vymezení původního autora typ jména nebo epiteta, které by bylo musilo být přijato podle pravidla.“ – [Článek 63 [130] pařížského Kódu se škrtná.]

– Příklady [130]: 1. příklad [„*Cainito*“] beze změny. – 2. příklad [„*Unisema*“] se škrtná. – 3. příklad [„*Chrysophyllum sericeum*“] beze změny. – Jako další příklad zařadit: „*Picea excelsa* (LAM.) LINK je neoprávněné, protože je založeno na *Pinus excelsus* LAM. (Fl. Franc. 2 : 202. 1778), které je nadbytečné pro *Pinus abies* L. (Sp. Pl. 1002. 1753). V rodu *Picea* je správné jméno *Picea abies* (L.) KARST. (Deutsch. Fl. 325. 1880).“ – Poslední příklad [„*Cucubalus*“] se změnou. ve 3. řádce zdola. „no 2 et 3. . .“

– Pozn. [nová]: „Nomenklatoricky nadbytečná nová kombinace není neoprávněná, jestliže epiteton jejího basionymu je oprávněné. V době publikace je tato kombinace nesprávná, ale může se později stát správnou.“

– Příklady k pozn. [nové]: „Jméno *Chloris radiata* (L.) Sw. (Prodr. 26. 1788), založené na druhu *Agrostis radiata* L. (Syst. Nat. ed. 10.2 : 873. 1759), bylo v době publikace nomenklatoricky nadbytečné, neboť SWARTZ cituje také [starší] jméno *Andropogon fasciculatum* L. Sp. Pl. 1047. 1753) jako synonymum. Je to však správné jméno v rodu *Chloris* pro *Agrostis radiata*, jestliže *Andropogon fasciculatum* je považován za odlišný druh jak učinil HACKEL (in DC. Monogr. Phan. 6 : 177. 1889), je jméno *Chloris radiata* správné.“

Čl. 64 = čl. 64 (2) [130–131], čl. 21 [83] a čl. 27 [92].

[Odst. 1.] = čl. 64 (2) [130]; začátek odstavce zní: „Jméno je neoprávněné a musí být zavrženo, jestliže je pozdějším homonymem. . .“ Jinak beze změny.

– Pozn. [131]; odkaz zní: „(viz čl. 73 a 75)“, jinak beze změny.

– Příklady [131] beze změny.

[Odst. 2.] = čl. 21 [83] ve znění: „Jména dvou vnitrorodových taxonů téhož rodu nebo dvou vnitrodruhových taxonů téhož druhu jsou považována za homonyma i když tyto taxony mají různou hodnotu, mají-li totéž epiteton a nejsou založena na tomtéž typu. Téhož epiteta může být užito pro vnitrorodové taxony odlišných rodů a pro vnitrodruhové taxony odlišných druhů.“

– Příklady: Odst. 1. příkladů = příklady k čl. 21 odst. 2. [83] [„*Verbascum*“], jen se změnou

odkazu na „dop. 21 B“. Odst. 2. a odst. 3. = příklady k čl. 27 [92] [„*Erysimum*“ a „*Andropogon*“] bez podstatné změny.

[Odst. 3.] = čl. 64 (2) odst. 2. [131 uprostřed, začínající: „Jestliže totéž nové jméno . . .“], beze změny.

– Příklad [131] dole [„*Aira*“] beze změny.

Čl. 65 = čl. 64 (3) p. p. [131] a zásada I. [54] ve znění:

„Jméno je neoprávněné a musí být zavrženo, jestliže je jménem taxonu, který v době přefazování tohoto taxonu z živočišné do rostlinné říše se stává homonymem nějakého jména jiného rostlinného taxonu.

Je-li nějaký taxon přefazován z říše rostlinné do živočišné, jeho jméno nebo jména zůstávají pro otázky homonymiky v botanické nomenklatuře zachována. Ve všech ostatních případech nesmí být jméno rostliny zavrženo jen proto, že je jménem živočicha.“

Čl. 66 = čl. 69 (1) a (2) [137]; změněn jen odkaz v bodu (1) na „s články 51, 54, 57, 58 nebo 60, . . .“.

[Bod (3) čl. 69 [137 dole] a příklad [138 nahoře] se škrtají.]

– Pozn. 1 a pozn. 2 [138 nahoře]; změněn jen začátek pozn. 1 na: „Neoprávněné epiteton nesmí být vzato v úvahu. . .“

Čl. 67 = čl. 70 (1) [138]; změněn jen odkaz v bodu (1) na „článků 51, 53, 55, 56, 57, 58 nebo 60 . . .“; celý text je stažen do jediné věty a označení „(1)“ se škrta.

[Body (2), (3), (4) a (5) čl. 70 s příklady a pozn. 1 [138] se přefazují do čl. 23, pozn. 3 a pozn. 4 [138 dole – 139] do čl. 68.]

– Pozn. = pozn. 2 k čl. 70 [138 dole] se změnou: „Publikace jména. . .“

Čl. 68 = čl. 70 pozn. 3 [138 dole] beze změny.

– Pozn. = pozn. 4 k čl. 70 [138–139] ve znění: „Neoprávněné epiteton se může později stát oprávněným v jiné kombinaci (viz čl. 72).“

Čl. 69 = čl. 65 [133–134] beze změny.

Čl. 70 = čl. 66 [135] beze změny.

Čl. 71 = čl. 67 [135] beze změny.

Čl. 72 = čl. 72 [140–141]; na konec 1. věty [3. řádka] připojit: „téže [taxonomické] hodnoty.“, a na konec odstavce připojit: „Podobné opatření je třeba provést, jestliže použití epiteta není přípustné podle čl. 21, 23 a 24.“ V příkladu [140] ve 3. řádce změnit odkaz na „podle čl. 23;“. Jinak beze změny.

Dop. 72 A = dop. 45 B [109] beze změny.

Kapitola VI. Ortografie a gramatický rod jmen

Úsek I. Ortografie jmen a epitet

Čl. 73 = čl. 73 [142–143]. Odst. 1. až 3. a pozn. 1, 2 a 4 beze změny.

– Pozn. 3 [143] ve znění: „Chybné použití koncovek *-i*, *-ii*, *-ae*, *-iae*, *-anus* nebo *-ianus*, zmíněné v dop. 73 C (a, b, d), je považováno za ortografický omyl.“

– Pozn. 5 [143] ve znění: „Změny v ortografii, provedené dřívějšími autory, kteří použili osobních, geografických nebo národních jmen v nomenklatuře, musí být zachovány, jsou-li úmyslnými latinisacemi [jmen].“

– Pozn. 6 [nová]: „Písmena „*j*“ a „*v*“ musí být změněna na „*i*“ a „*u*“, jestliže představují samohlásky; opačná změna [tj. „*i*“ a „*u*“ na „*j*“ a „*v*“] musí být provedena, představují-li souhlásky.“

– Příklady [143] beze změny.

– Příklady typografických omylů [143–144]: poslední příklad [144 nahoře, „*Rosa pissarti*“] se zde škrta, jinak beze změny.

– Příklady ortografických omylů [144] beze změny.

– „Příklad typografického i ortografického omylu“ [144 nahoře] ve znění: „*Rosa pissarti* CARR. (Rev. Hort. 1880 : 314) je typografická chyba místo *Rosa pissardi* (viz Rev. Hort. 1881 : 190), což má být opraveno na *Rosa pissardii* (viz dop. 73 C, b).“

– „Příklady k pozn. 6“ [nové]: „*Taraxacum ZINN* musí být změněno na *Taraxacum, Iungia* L. f. na *Jungia, Saurauja* WILLD. na *Saurauia*.“

Dop. 73 A = dop. 73 A [145] beze změny, ale s připojením novým odstavcem: „Etymologie nových jmen a epitet má být [při publikaci] uvedena, pokud není zřejmá.“

Dop. 73 B = dop. 73 B [145–146]; v bodě (d) [146] na konec 2. řádky připojit slova „nebo zkratky.“, jinak beze změny.

Dop. 73 C = dop. 73 C [146–147]; na konec bodu (d) připojit „*Asarum hayatanum*.“, jinak beze změny.

Dop. 73 D = dop. 73 D [147] beze změny.

Dop. 73 E = dop. 73 E [148] beze změny.

Dop. 73 F = dop. 73 F [148] beze změny.

Dop. 73 G = dop. 73 G [149–150]; ve 3. řádce změnit odkaz na „pozn. 2 k čl. 73“, jinak beze změny.

– Pozn. [150] na konci dop. 73 G beze změny, v českém vydání Pravidel (1957) však neměla být tištěna petitem, ježto je součástí Kódu.

Dop. 73 H [nové]: „Epiteta jmen hub, odvozená od rodového jména hostitelské rostliny, mají být psána v souhlase s přijatým způsobem psaní tohoto jména; odlišný způsob psaní musí být považován za ortografickou variantu a má být opraven.“

– Příklady: Jméno *Phyllachora anonicola* CHARDON (1940) má být přeměněno na *P. anonicola*, protože je nyní přijato psaní *Annona* místo *Anona*; jméno *Meliola albizziae* HANSFORD et DEIGHTON (1948) má být změněno na *M. albizziae*, ježto nyní je přijato psaní *Albizia* místo *Albizzia*.

Čl. 74 = čl. 74 [150]; na konec bodu (1) přidat „*Prunella* (nikoli *Brunella*)“, na konec bodu (2) přidat „*Euonymus* (nikoli *Eryonymus*)“, jinak beze změny.

Čl. 75 = čl. 75 [150–151]; v příkladech pro ortografické varianty rodových jmen [151 nahore] v 5. řádce změnit číslovku „čtyři“ na „tři“ a škrtnout slova „*Bradavia* NECK.“; jinak beze změny.

Úsek 2. Gramatický rod rodových jmen

Dop. 75 A = dop. 75 A [153–154]. Na str. 154 dolů připojit omylem vynechaný odstavec: „(4) Rodová jména končící na *-oides* nebo *-odes* mají být považována za feminina bez ohledu na to, jaký gramatický rod jim dal původní autor.“ Jinak vlastní dop. 75 A bez podstatné změny.

– Příklady k bodu (2) jsou jinak seřazeny a stylisovány a nejsou označeny (a), (b) atd.; není však změněn smysl. Do odstavce označeného (d) přidat další koncovku „*-cheilos*“.

Dop. 75 B [nové]: „Jestliže je rod rozdělen ve dva nebo více rodů, pak gramatický rod nového rodového jména nebo jmen má být stejný jako u rodového jména, které zůstává [v platnosti v novém rozdělení].“

– Příklad: Je-li rod *Boletus* rozdělen, má být gramatický rod nových rodových jmen maskulinum: *Xerocomus*, *Boletellus* atd.

Oddělení III.

OPATŘENÍ PRO ZMĚNY KÓDU

Celé oddělení [156–157] bez podstatné změny.

Dodatek I. Jména kříženců a některých zvláštních kategorií

Čl. H 1 = čl. H 1 [158] s těmito změnami:

[Odst. 2.]: na konec 1. věty připojit: „nebo z rodového jména, za nímž následují druhová epiteta obou rodičů spojená znaménkem \times “.

[Odst. 4.]: na konec odstavce připojit: „Jako výjimka se mohou jména amfidiploidů považovat za jména druhů, která mohou mít samostatné epiteton bez znaménka \times a jsou pak podrobena týmž opatřením, jaká předpisuje Kód pro jména druhů.“

– Příklady [158 uprostřed]: připojit „nebo *Salix aurita* \times *caprea*“, jinak beze změny.

– Pozn. 1 [158] ve znění: „Jestliže jde o polymorfní rodičovské druhy a jsou-li u nich rozoznávány poddruhové taxony, pak lze dosáhnout větší přesnosti užitím formule, než dávají-li se křížencům „druhová“ jména.“

– Pozn. 2 [158]: V příkladech se škrtná druhý příklad [„*Potentilla tormentillo-formosa*“], jinak beze změny.

– Pozn. 3 [158 dole] beze změny.

– Pozn. 4 [nová]: Pořadí jmen nebo epitet ve formuli [křížence] může být buď abecední (jako v tomto Kódu) nebo se na první místo klade jméno samičího rodiče, pokud je známo. Značky ♀ (samičí) a ♂ (samčí) lze připojit, je-li to žádoucí. Způsob používáný při jakémkoli uveřejnění má být zřetelně označen.“

Čl. H 2 = čl. H 2 [159] beze změny.

Čl. H 3 = čl. H 3 [159]: V příkladech k vlastnímu čl. H 3 škrtnout 1. a 2. řádku, v 3. řádce místo „*Asplenium* \times *ebenooides*“ vložit „ \times *Asplenophyllitis* (= *Asplenium* \times *Phyllitis*)“; dále beze změny. V posledním příkladu místo „je křížence“ dej „zahrnující křížence.“

Čl. H 4 = čl. H 4 [159–160] beze změny.

Čl. H 5 = čl. H 5 [160] beze změny.

Dop. H 5 A = dop. H 5 A [160] beze změny.

Dodatek II. Nomina familiarum conservanda

bude publikován později ve výtahu.

Dodatek III. Nomina generica conservanda et rejicienda

bude publikován později ve výtahu.

Návod k určení typů

[Tento návod je v českém vydání Kódu (1957) zařazen za čl. 10 na str. 61–62. Jeho překlad je zde místy zpřesněn.]

[Úvod] ve znění: „Následující text má být návodem k určení nebo k výběru nomenklaturických typů pro taxony, jež byly již dříve popsány. Pokud je možno použít některého pravidla, je připojen odkaz na příslušný článek.“

1. = 1. [61]: odkaz ve 4. řádce doplnit na „(viz čl. 7, 9 a 10)“; jinak beze změny.

2. = 2. [61]: odkaz na konci zní: „(čl. 7 pozn. 3).“; jinak beze změny.

3. = 3. [61] beze změny.

4. = 4 [61]: Poslední věta odst. 1. a celý následující odstavec a. se škrtají a nahrazují větou: „Pro výběr lektotypu mají být jako základ použita veškerá data protologu.“*

– Poznámka pod čarou [nová]: „* Protolog (z řeckého protos = první, logos = rozmluva): všechno co souvisí se jménem při jeho první publikaci, tj. diagnosa, popis, vyobrazení, odkazy, synonyma, geografická data, citace exemplářů [herbářových ap.], diskuse, a komentáře.“

– a. = odst. 4b [62]; 3. řádka se škrta a nahrazuje slovy: „je obsažen v protologu“.

– b. = odst. 4c. [62]; 1. řádka se škrta a nahrazuje slovy: „Za stejných okolností [při výběru lektotypu] se . . .“

– c. [nový odst.]: „Jestliže byl holotyp původním autorem označen a [později] ztracen nebo zničen, musí být jako lektotyp vybrán *izotyp* (čl. 7 pozn. 3), pokud existuje. Jestliže holotyp nebyl původním autorem označen a jestliže existují *syntypy* (čl. 7 pozn. 3), musí být jako lektotyp vybrán jeden z nich. Jestliže holotyp nebyl původním autorem označen a syntypy neexistují, má být lektotyp vybrán z duplikátů** syntypů (*izosyntypů*), pokud existují. Jestliže neexistuje ani izotyp, ani syntyp, ani izosyntyp, může být jako lektotyp vybrán *paratyp*,*** pokud existuje. Jestliže neexistuje žádná položka citovaná v protologu ani její duplikát, pak lze označit *neotyp*.“

– – Poznámky pod čarou [nové]: „** Termínu duplikát je zde použito ve smyslu herbářové praxe. Je jím část jediného sběru sebraného současně jedním a týmž sběratelem [na témž místě]. Autor volící lektotyp musí však vzít v úvahu možnost heterogenního sběru a musí být při tom přiměřeně opatrný.“

„*** *Paratyp* [*paratypus*] je herbářová položka citovaná v protologu, jiná než holotyp nebo izotyp(y). V mnoha případech, kdy nebyl stanoven holotyp, neexistují ani paratypy, protože všechno citovaný materiál jsou syntypy. V případech, kdy autor cituje dvě nebo více položek jako typy (čl. 7 pozn. 3), jsou všechny ostatní položky paratypy a nikoli syntypy.“

d. [nový odst.]: „Při stanovení lektotypu má být dána přednost údaji samého autora jména o tom, co měl na mysli, pokud takový údaj neodporuje protologu. Takovými údaji jsou rukopisné poznámky, údaje u herbářových položek, poznatelná vyobrazení, a epiteta jako *typicus*, *genuinus*, *vulgaris*, *communis* ap.“

– e. = odst. 4d. [62]; v 7. řádce nahradit slova „původní diagnose“ slovem „protologu“; v 9. řádce škrtnout „(článek 8)“; na konci odstavce nahradit slova „původnímu popisu a (nebo) vyobrazení“ slovy „protologu (dop. 7 B)“.

– f. = odst. 4e. [62] ve znění: „První volba lektotypu musí být následována pozdějšími autory (čl. 8), pokud by nebyl znovu nalezen originální materiál, nebo pokud se neukáže, že volba byla založena na špatném výkladu protologu.“

5. = 5. [62] bez podstatné změny, připojit však jako odst. 2.:

„První volba neotypu musí být následována pozdějšími autory, pokud nebyl znovu nalezen originální materiál, nebo pokud volba neotypu nezanedbala použitelný lektotyp, nebo pokud se neukázalo, že volba neotypu spočívala na špatném výkladu originálního protologu. Lektotyp má vždy přednost před neotypem (čl. 7 pozn. 3).“

6. = 6. [62] ve znění: „Pro jména fosilních rostlin má být lektotyp, je-li třeba, stanoven podle rostliny vyobrazené současně s první platnou publikací (dop. 7 C).“

Návod k citování botanické literatury

[Úvod] [191] ve znění: „Odkazy na literaturu v botanických publikacích mají sestávat z následujících dat a mají být řazeny za sebou jak následují:“

1. *Jméno autora* = 1. [191]; v 2. řádce změna odkazu na „dop. 46 A“, v 8. řádce připojit: „nebo značka & (viz dop. 46 B).“; jinak beze změny.

2. *Titul publikace* = 2. [191–192]; v 9. řádce na str. [192] změna odkazu na „dop. 46 A“, jinak beze změny.

3. *Jména periodik* = 3. [192]; do odst. 1. se vkládá věta: „Pořad slov má být takový, jaký je na titulním listě“, uvedená již v hranatých závorkách, jinak beze změny, ale na konci druhého odstavce přidej „v závorkách, aby se zabránilo omylům.“

4. *Vydání a serie* = 4. [192–193]; na konec odst. 2. připsat: „nebo římskými číslicemi“, jinak beze změny.

5. *Díl* = 5. [193] beze změny.

6. *Svazek* nebo *část* = 6. [193] beze změny.

7. *Stránky* = 7. [193] beze změny.

8. *Vyobrazení* = 8 [193–194] beze změny.

9. *Data* = 9. [194–195], v první větě se změnou: “Rok publikace se uvádí na konci citace.“